

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2Csp/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920201521
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2020:7920201521.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom T.. N.. I. X., v právnej veci žalobcu: T. T. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. O. XXX, zast. Y. I. G., advokát, U. XX, XXX XX L. proti žalovanému: L. S. U., s. r. o., N.: XXXXXXXX, L. XX, XXX XX X. - U. T., zast. H. kancelária Y. H. S. s.r.o., W. XX, XXX XX X. o priznanie finančného zadosťučinenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 150,-- Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou konajúcemu súdu dňa 08.04.2020 domáhal od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 700,-- Eur. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že táto žaloba nadväzuje na právoplatne skončené konanie vedené na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 6Csp/218/2016, v ktorom súd rozhodol o uložení povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka zo dňa 19.06.2015 na výkon zrážok zo mzdy. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ustanovenie § 3 ods. 5 veta tretia Zákona č. 250/2007 Z. z., kde spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákonným predpokladom pre vyhovenie žalobe je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi. Podľa žalobkyne účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 ZoS je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal samotným uplatnením ochrany proti porušeniu práva a povinnosti zo strany žalovaného. Ide teda o istú satisfakciu spotrebiteľa, ktorá má, ale zároveň na žalovaného pôsobiť odradzujúco vo vzťahu k opätovnému porušeniu práv spotrebiteľov. Žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobkyne na zrážanie sumy 1 425,53 Eur zo mzdy žalobcu, ktorý nárok na tieto finančné prostriedky si už následne neuplatnil žiadnym spôsobom na súde. Z okolností prípadu preto žalobkyňa ako spravodlivú výšku primeraného finančného zadosťučinenia vyvodila sumu 700,-- Eur.

2. Žalovanému bolo doručené uznesenie sp. zn. 2Csp/66/2020-27 zo dňa 24.04.2020, ktorým bol vyzvaný, aby sa písomne vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa vyjadril v podaní doručenom konajúcemu súdu dňa 07.05.2020, v ktorom uviedol, že namieta, že uplatnená požiadavka v podanej žalobe je nedôvodná a zo strany žalobcu neodôvodnená. Žalobca

neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorou by odôvodnil požadovaný nárok a jeho výšku. Vzhľadom na absenciu základných skutkových tvrdení žalobcu je možné sa len vyjadriť k tomu, čo z podanej žaloby vyplýva. Z podanej žaloby nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by odôvodnila sumu, ktorú žalobca žiada. V tomto smere uvádzaná časť žaloby „z okolností prípadu pôvodného súdneho konania som ako spravodlivú výšku primeraného finančného zadosťučinenia vyhodnotil sumu 700,- Eur“ sa nedá zistiť žiadna relevantná skutočnosť. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 132 vyžaduje v žalobe pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcej skutočnosti, označenie dôkazov na jej preukázanie a žalobný návrh. Nepripúšťa opísanie rozhodujúcich skutočností ani s odkazom na dôkazy. V tomto prípade žaloba neobsahuje žiadny popis skutočností pre posúdenie požadovanej sumy. Z podanej žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. v súvislosti s podanou žalobou. K žalobe ďalej uviedol, že ak by zákonodarca chcel priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie, za každé porušenie spotrebiteľského práva, zakotvil to zákonodarca priamo a neviazal by to na to, či sa spotrebiteľ úspešne domáhal jeho ochrany na súde. Účelom uvedeného ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva, primerané zadosťučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní a nie primerané zadosťučinenie priamo za ich akékoľvek porušenie. Žalovaný poukázal ďalej aj na to, že okrem žaloby podanej žalobcom, žalobca podal aj inú žalobu o zaplatenie finančného zadosťučinenia a to v konaní sp. zn. 4Csp/66/2020 a 17Csp/66/2020. Ak účelom ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. je priznanie primeranej satisfakcie spotrebiteľovi, potom je zrejmé, že skutkovo a právne neopodstatnené multiplikovanie súdnych sporov sleduje dosiahnutie iného účelu ako má na mysli toto ustanovenie. Podľa žalovaného sa postup žalobcu javí ďalej tak, že začatím separátnych konaní neumožňuje posúdiť nárok komplexne, ale vždy len na základe parciálnych skutočností a skutkových okolností. Takýto postup je nielen príkladom toho, že ide o snahu znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu, ale súčasne je zrejmé, že žalobca takýmto spôsobom zneužíva ustanovenie § 3 ods. 5 uvedeného zákona, pretože nesleduje dosiahnutie účelu, nastolenie rovnováhy zmluvných strán, ale vytvorenie neoprávneného obohatenia. O tejto skutočnosti žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove a to rozsudok sp. zn. 14Co/91/2012 a v tejto súvislosti poukázal, že aj v prípade „základných konaní“ (vedených na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 2Csp/66/2020, 4Csp/66/2020 a 9C/66/2020) išlo o totožný postup. Pri zvážení toho čo je účelom súdneho konania je na mieste dôvodné tvrdiť, že opakované podávanie viacerých žalôb namiesto jednej je postupom, ktorý je vecne neobhájiteľný a dôvodne je ho možné považovať za zneužitie práva.

Ak je účelom súdneho konania ochrana porušeného alebo ohrozeného práva a súčasne ak právna úprava vychádza z hospodárnosti konania, potom podanie troch žalôb v ten istý deň sa javí ako príklad zneužitia práva vedúci k oprávnenému tvrdeniu o tom, že takýto postup smeruje len k dvom veciam, a to účelovo a zámerne multiplikovať súdne spory a zamedziť komplexnému posudzovaniu skutkového stavu a nedôvodne produkovať trovy právneho zastúpenia. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol a súčasne priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

3. Súd vykonal dokazovanie obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

4. Rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 6Csp/218/2016-74 zo dňa 24.05.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 5Co/406/2018 zo dňa 09.04.2019 bolo určené, že žalovaný PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov dlžníka č. 8500118941 z 19.06.2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy. V odôvodnení rozsudku bolo uvedené: „vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení súd v súlade s ustanovením § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka rozhodol, že dohoda o zrážkach zo mzdy uvedená vo výroku tohto rozsudku je neplatná. Dohoda o zrážkach zo mzdy obsahuje aj také znenie, ktoré jednoznačne stavia žalobkyňu do nevýhodnej pozície oproti žalovanému. Vychádzajúc z ustanovenia § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka vykonaním dohody o zrážkach zo mzdy v čase keď základ alebo výška pohľadávky - úveru je medzi účastníkmi úverovej zmluvy sporná dovoľuje táto situácia žalovanému ako veriteľovi bez ohľadu na možné námietky dlžníka subjektívne vyložiť otázku plnenia povinnosti dlžníka v rozpore so skutočným stavom a bez akéhokoľvek odôvodnenia vo vzťahu k zamestnávateľovi dlžníka začať realizovať zrážky zo mzdy dlžníka aj po dobu spornosti základu a výšky úverovej pohľadávky. Dlžník za žiadnych okolností nemôže zabrániť tomu, aby prípadný postup žalobcu ako veriteľa mohol zvrátiť vo svoj prospech v prípade, že žalobca ako veriteľ v rozpore so skutočnosťou posúdil dodržiavanie povinností dlžníka pri splácaní úveru. Takýto

postup žalobcu ako veriteľa je zameraný jednoznačne na to, aby obmedzil dlžníka pri uplatňovaní svojich práv takým právnym spôsobom, aký mu poskytuje napr. inštitúcia námietok alebo návrhu na zastavenie exekúcie v exekučnom konaní. V prípade výkonu dohody o zrážkach zo mzdy, zamestnávateľ dlžníka nemá možnosť odmietnuť vykonávanie zrážok alebo toto pozastaviť aj keby sa toho dlžník ako zamestnanec domáhal. Rovnako nemá možnosť zadržať zrazené čiastky mzdy ako je to v prípade exekučného konania.“

5. Súd ďalej zistil, že žalovaný doručil zamestnávateľovi žalobkyne dňa 20.06.2016 žiadosť - dohodu o vykonávaní zrážok zo mzdy a z iných príjmov, aby tento vykonával zrážky zo mzdy žalobkyne na splatenie úveru, ktorý poskytol žalovaný žalobkyňi pod č. 8500118941 v prospech žalovaného.

6. Na základe takto vykonaného dokazovania súd dospel k tomuto právnemu záveru:

7. Súd pojednávajúce nariadené na deň 13.10.2020 vykonal v súlade s ustanovením § 180 CSP, nakoľko sa pojednávania zúčastnila len žalobkyňa. Právny zástupca žalobkyne ako aj žalovaný a jeho právny zástupca svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili a to právny zástupca žalobkyne podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 13.10.2020 a žalovaný a jeho právny zástupca podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 07.09.2020.

8. Na pojednávaní konanom dňa 13.10.2020 žalobkyňa uviedla, že okrem toho čo uviedla v žalobe a priložených dôkazoch nemá viac k veci čo uviesť - všetko je uvedené v jej písomných vyjadreniach prostredníctvom jej právneho zástupcu.

9. Žalovaný a jeho právny zástupca nakoľko sa pojednávania nezúčastnili nevyjadrili sa ani v zmysle ustanovenia § 182 CSP.

10. Podľa § 3 ods. 5, tretia veta zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu.

11. Podľa § 5 ods. 5, posledná veta zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práv alebo povinností ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práv alebo povinností spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa, alebo osobitným predpisom bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Pri výklade § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013, treba zdôrazniť, že zákonodarca formuloval uvedené ustanovenie tak, že ak porušenie práv alebo povinností ustanovených v tomto zákone alebo osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu, tak základ nároku na finančné zadosťučinenie je daný. Po 09.06.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi.

13. Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - ak sa zmluva medzi predávajúcim a spotrebiteľom uzatvára písomne a obsahuje ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, alebo nemohol ovplyvniť ich obsah, predávajúci je povinný zmluvné podmienky formulovať zrozumiteľne. V pochybnostiach platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, ibaže súlad týchto podmienok zo zákona je predmetom kontroly orgánov dozoru.

14. Vyhlásením dohody o zrážkach zo mzdy za neplatnú z dôvodu jej neurčitosti, tak zo strany dodávateľa došlo minimálne k porušeniu zákonného ustanovenia, ktoré je citované v predchádzajúcom odseku.

15. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi, a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

16. Žalobca si podanou žalobou uplatnil právo na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 700,-- Eur. Konajúci súd na základe vyššie uvedeného má za to, že priznaná suma 150,-- Eur s poukazom na

konkrétosti súdnej veci, nie len plne zodpovedá ochrane spotrebiteľa, ale má dostatočnú sankčnú a odradzujúcu funkciu už aj vzhľadom na výšku úveru, ktorý čerpal žalovaný a výšku uhradenej sumy z tohto úveru žalobkyni a zároveň aj dostatočne odradzujúcu funkciu, aby sa žalovaný nedopúšťal recidívy.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené preto konajúci súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobcovi priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 150,-- Eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (v tejto súvislosti konajúci súd poukazuje na konanie sp. zn. 2Csp/53/2016 zo dňa 30.01.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/273/2018 zo dňa 05.06.2019).

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd rozhodnutím ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Konajúci súd o trovách konania rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení CSP a keďže bola strana žalobcu v konaní úspešná, súd jej priznal plnú náhradu trov konania.

23. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že zásada úspechu vo veci sa vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane preukázané odôvodnené a účelne vynaložené trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešnú žalobkyňu aj keď jej bola priznaná aspoň časť žalobou uplatnená nároku. Nemožno ju totiž zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba riešiť čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobkyne bolo zasiahnuté. Otázka výšky nemajetkovej ujmy je potom druhoradá a nadväzujúca.

24. V prejednávanom spore rozsah úspechu žalobkyne závisel od úvahy súdu a za základné je teda potrebné považovať, že do práva žalobkyne bolo zasiahnuté. Za takýchto okolností je potrebné mať zato, že žalobkyňa v konaní bola plne úspešná, preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a na základe odôvodnenia uvedeného vyššie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.